

Środa, 22 października 2008 r.

Rada Europejska z 15 i 16 października 2008 r.

P6_TA(2008)0506

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2008 r. w sprawie Rady Europejskiej z 15 i 16 października 2008 r.

(2010/C 15 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 października 2008 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie Rady Europejskiej i oświadczenie Komisji w sprawie Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 października 2008 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady dotyczące ram nadzorczych i ustaleń dotyczących stabilności finansowej UE z dnia 14 maja 2008 r., oraz konkluzje Rady w kwestiach pokrewnych z 3 czerwca 2008 r., 4 grudnia 2007 r. i 9 października 2007 r.,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze fakt, że UE znajduje się w krytycznej sytuacji w związku z kryzysem finansowym, a także wyzwaniem, jakim są zmiany klimatu oraz koniecznością opracowania jasnego rozwiązania instytucjonalnego,
- B. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy, wywołany kredytami hipotecznymi o podwyższonym ryzyku udzielanymi w USA, ma swoje źródła m. in. w nazbyt ekspansywnej polityce pieniężnej prowadzonej przez amerykańską Rezerwę Federalną, w braku przejrzystości na rynkach finansowych, nadmiernym zadłużeniu instytucji finansowych w stosunku do ich aktywów, wadliwym nadzorze rynków finansowych, złej jakości stosowanych wskaźników i nieprawidłowych założeniach dotyczących rozwoju cen nieruchomości rozprzestrzenił się na cały świat w wyniku coraz bardziej zintegrowanego charakteru rynków,
- C. mając na uwadze, że innowacyjność na rynku finansowym może być użyteczna, jednak tego rodzaju produkty finansowe wymagają regulacji i przejrzystości dla zapewnienia właściwej równowagi między wydajnością a stabilnością, oraz że rynki finansowe powinny służyć realnej gospodarce,
- D. mając na uwadze, że istniejące narzędzia nie zdołały ograniczyć wpływu kryzysu finansowego w sposób zmniejszający koszty zbiorowe i niebezpieczeństwa oraz że należy zapewnić spójny unijny nadzór nad coraz bardziej zintegrowanymi, europejskimi rynkami finansowymi; mając na uwadze, że stabilność finansowa oraz zarządzanie kryzysowe wymagają jednak zaangażowania nie tylko organów nadzoru, lecz również innego rodzaju podmiotów;
- E. mając na uwadze, że w konkluzjach prezydencji w sprawie kryzysu finansowego pominięto odniesienie do Parlamentu Europejskiego jako współprawodawcy wykonującego decyzje Rady Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że procedury ratyfikacji traktatu z Lizbony zakończyły 24 państwa członkowskie, mając na uwadze, że reformy instytucjonalne przewidziane przez traktat lizboński są pilnie potrzebne dla zapewnienia sprawnego i wyważonego funkcjonowania Unii Europejskiej przy zachowaniu pełnej kontroli demokratycznej,
- G. mając na uwadze, że wobec istotnych wydarzeń politycznych zaplanowanych na 2009 r., zwłaszcza wyborów do PE i mianowania nowego składu Komisji Europejskiej, wymagana jest jasność co do przepisów instytucjonalnych, które będą obowiązywać,

Środa, 22 października 2008 r.

- H. mając na uwadze, że UE odgrywa istotną rolę na scenie międzynarodowej w dziedzinie walki ze zmianami klimatu poprzez zarówno przewodnictwo w negocjacjach międzynarodowych, jak i poprzez znaczne ograniczenia, do jakich zobowiązała się w 27 państwach członkowskich; mając na uwadze w tym kontekście, że Rada Europejska z 8 i 9 marca 2007 r. zobowiązała się do osiągnięcia redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20 % do 2020 r., który to cel zostanie zwiększony do 30 % w przypadku osiągnięcia kompleksowego porozumienia międzynarodowego,
- I. mając na uwadze, że walka ze zmianami klimatu stanowi najważniejszą kwestię i cel wyznaczony przez Unię Europejską i należy ją prowadzić na szczeblu międzynarodowym w sposób kompleksowy,
- J. mając na uwadze, że do realizacji celów strategii lizbońskiej i goeteborskiej oraz pakietu energetyczno-klimatycznego konieczne są inwestycje długoterminowe oraz że należy w tej sprawie nadal zwiększać rolę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI),

Makroekonomiczny wpływ globalnego kryzysu finansowego na gospodarkę realną

1. podkreśla wyraźnie znaczenie faktu, że europejskie polityki makroekonomiczne muszą zapewniać szybkie i dobrze skoordynowane reakcje w celu przywrócenia globalnego wzrostu gospodarczego; zauważa jednak, że nie należy kwestionować zasad paktu na rzecz stabilności i wzrostu oraz że państwa członkowskie powinny dążyć do konsolidacji fiskalnej;
2. jest poważnie zaniepokojony sytuacją na rynkach finansowych i wzywa do dalszej intensyfikacji skoordynowanych działań mających na celu przywrócenie zaufania do rynków;
3. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje prezydencji, które zatwierdziły środki podjęte przez Eurogrupę 12 października 2008 r., jako pierwszy istotny i skoordynowany krok w stronę przywrócenia zaufania do rynków, ożywienia pożyczek międzybankowych i wsparcia funduszy własnych banków, tak aby mogły nadal udzielać pożyczek przedsiębiorstwom i gospodarstwom domowym; zgadza się, że działania te były konieczne, by powstrzymać obecny kryzys finansowy;
4. uważa za sprawę zasadniczą, by państwa członkowskie wykazały zdolność poważnego zaangażowania i skutecznego zarządzania kryzysem w celu przywrócenia stabilnych warunków rynkowych, ponieważ jest to niezbędne do odzyskania zaufania; uważa, że pierwsze w historii posiedzenie szefów państw i rządów strefy euro, podejmujące decyzje w tym właśnie charakterze, powinno być początkiem dłuższego procesu;
5. zauważa, że konsekwencje obecnego kryzysu wykraczają poza rynki finansowe, w szczególności w odniesieniu do rentowności przedsiębiorstw, zatrudnienia, finansów osobistych i MŚP, oraz że konsekwencje te byłyby nie do przewidzenia, gdyby organy krajowe, Europejski Bank Centralny (EBC) i inne banki centralne nie wprowadziły mechanizmów mających na celu przywrócenie zaufania do systemu finansowego;
6. podkreśla potrzebę działania w obszarze stabilności finansowej i ryzyka systemowego; nalega, by Komisja i Rada ożywiły agendę lizbońską i do końca tego roku dostosowały krajowe programy reform w państwach członkowskich do obecnej sytuacji zakłóceń gospodarczych, aby chronić miejsca pracy i dochody obywateli UE;
7. jest przekonany, że potrzebne jest trwałe otoczenie makroekonomiczne nastawione na wzrost; przypomina o podstawowym znaczeniu stałego dostępu do kredytów dla obywateli i małych i średnich przedsiębiorstw oraz inwestycji w infrastrukturę w celu uniknięcia radykalnego spadku wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; podkreśla rolę, jaką w tym zakresie może potencjalnie odegrać EBI;

Strategia wyjścia z kryzysu finansowego

8. jest zdecydowany wspierać środki na rzecz przywrócenia płynności na rynkach, co umożliwi ponowny dostęp do kredytów dla przedsiębiorstw i osób fizycznych; zdaje sobie sprawę z potrzeby uspokojenia podatników, że wszelkie przyjęte środki będą odpowiedzią na ich obawy oraz zauważa, że przywrócenie stabilności finansowej ma kluczowe znaczenie dla przyszłego wzrostu gospodarczego; zwraca się do państw członkowskich o dokonanie przeglądu funkcjonowania obecnego systemu finansowego, jeżeli rzeczywiście pragną odbudować zaufanie do rynków finansowych i rozwiązać kryzys finansowy w skali światowej;

Środa, 22 października 2008 r.

9. z dużym zadowoleniem przyjmuje szybką i kompleksową reakcję Komisji w kwestii stosowania zasad dotyczących pomocy państwa do środków przyjętych w stosunku do instytucji finansowych; w kontekście ścisłego monitorowania środków nadzwyczajnych wzywa Komisję do utworzenia zespołu interdyscyplinarnego, w skład którego wejdą eksperci z DG Konkurencja, komitetów trzeciego poziomu oraz Europejskiego Systemu Banków Centralnych, w celu połączenia wiedzy i fachowych umiejętności oraz zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich zrównoważonych, bezstronnych i dobrych jakościowo ocen sytuacji;

10. docenia decyzję Komisji dotyczącą utworzenia grupy wysokiego szczebla w celu opracowania stabilnej i trwałej struktury nadzoru, która sprzyja lepszej międzysektorowej i transgranicznej integracji i koordynacji; kładzie akcent na znaczenie przyznania jej w krótkim czasie jasno określonego mandatu oraz przedkładania przez nią sprawozdań Radzie, Komisji i Parlamentowi Europejskiemu;

11. popiera utworzenie „jednostki ds. kryzysu finansowego” oraz zwraca się do Rady o uzgodnienie w krótszym terminie sposobu jej funkcjonowania oraz współpracy z ustanowioną grupą wysokiego szczebla; zdecydowanie krytykuje fakt, że w skład tej komórki ds. kryzysu nie wchodzi przedstawiciele Parlamentu; popiera utworzenie systemu wczesnego ostrzegania o szerszych uprawnieniach, prowadzonego przez Komisję oraz EBC i upoważnionego do koordynacji i egzekwowania przepisów, w którym powinny uczestniczyć komitety trzeciego poziomu;

12. popiera decyzję Rady o wzmocnieniu roli EBI jako pożyczkodawcy i pożyczkobiorcy;

13. wyraża zaniepokojenie niebezpieczeństwem występującym na rynkach finansowych, wywołanym rozmiarami pakietów pomocy państwowej i uważa za ważne, że w interesie podatników i budżetów państw członkowskich leży, by wydatkowaniu środków publicznych na ratowanie instytucji finansowej towarzyszył zawsze nadzór publiczny, poprawa zarządzania, ograniczenie wynagrodzeń, ścisła odpowiedzialność wobec organów publicznych i strategie inwestycyjne na rzecz gospodarki realnej;

Poprawa uregulowania

14. wzywa Radę do współpracy z Parlamentem i wzywa Komisję do skorzystania z uprawnień do występowania z inicjatywą proponowania środków na rzecz wzmocnienia ram UE w zakresie regulacji i nadzoru oraz zarządzania kryzysowego na szczeblu regulacyjnym UE;

15. podkreśla konieczność dokładnej analizy przyczyn obecnego kryzysu finansowego, w szczególności stosowności nadzoru i zgodności z obowiązującymi przepisami; ponawia apel o przyjęcie środków legislacyjnych dotyczących w szczególności uregulowania banków i nadzoru nad nimi, roli agencji ratingowych, sekurytyzacji i nadzoru nad sekurytyzacją, funduszy hedgingowych i innych rodzajów nowej instytucji, roli dźwigni finansowej, wymogów przejrzystości, zasad likwidacji, rozliczania rynków pozagiełdowych (OTC) oraz mechanizmów zapobiegania kryzysom; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zwiększenia minimalnej ochrony wkładów bankowych i ponownie podkreśla swoje zaangażowanie w szybką analizę tego wniosku;

16. ponownie podkreśla konieczność wzmocnienia procesu Lamfalussy'ego zgodnie z wymogiem postawionym w swojej rezolucji z 9 października 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie działań następczych w związku z metodą Lamfalussy'ego⁽¹⁾, w tym nadzoru największych transgranicznych grup finansowych przez kolegia, oraz zapewnienie jasnego statusu prawnego i większych uprawnień komitetom trzeciego poziomu jako środka służącego poprawie nadzoru w UE i ułatwieniu dialogu międzynarodowego oraz koordynacji polityki w tej dziedzinie;

17. zwraca uwagę, że kryzys wykraczający poza jurysdykcje krajowe nie może być rozwiązywany jedynie indywidualnie przez organy krajowe oraz że w sytuacji kryzysowej kluczowe znaczenie ma transgraniczna współpraca i wzajemne zaufanie między organami nadzoru; wzywa Komisję oraz właściwe organy krajowe do wspólnego opracowania odpowiednich wniosków dotyczących skutecznego zarządzania kryzysowego, które zostaną następnie rozpatrzone przez Parlament; zwraca uwagę na znaczenie silnej koordynacji na szczeblu UE w trakcie posiedzenia na szczeblu G8 i jest głęboko przekonany o potrzebie ogólnoswiatowych rozwiązań problemu kryzysu, które wspierałyby ustanowienie nowego porządku finansowego, obejmującego reformę instytucji z Bretton Woods;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0476.

Środa, 22 października 2008 r.

18. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę na rzecz niezwłocznego promowania konferencji międzynarodowej jako forum do dyskusji nad działaniami w dziedzinie regulacji i nadzoru, które należy podjąć w reakcji na obecny kryzys; wyraża przekonanie, że UE musi odegrać wiodącą rolę w dyskusjach na temat przyszłości międzynarodowej struktury finansowej; zwraca się do Rady Europejskiej i Komisji o włączenie w ten proces Parlamentu Europejskiego;

19. wzywa Komisję do przedstawienia bez dalszej zwłoki wniosku dotyczącego przeglądu dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽¹⁾;

Traktat lizboński

20. ponownie wyraża szacunek dla wyniku irlandzkiego referendum i dla wyników procedur ratyfikacyjnych w pozostałych państwach członkowskich oraz uważa, że można rozwiązać obawy wyrażone przez Irlandczyków, aby przed wyborami europejskimi znaleźć rozwiązanie, które byłoby do przyjęcia dla wszystkich; jest gotowy udzielić rządowi i parlamentowi irlandzkiemu wszelkiej pomocy, jakiej mogą potrzebować w celu przedłożenia zestawu propozycji, które doprowadzą do szerszego, bardziej świadomego konsensusu w społeczeństwie irlandzkim co do przyszłości Irlandii w zreformowanej i umocnionej Unii Europejskiej, które będą do zaakceptowania przez partnerów Irlandii z UE;

21. wzywa Radę Europejską do określenia na kolejnym posiedzeniu metody i harmonogramu pozwalających na osiągnięcie tego celu;

Energia i zmiany klimatu

22. uważa, że cele UE w zakresie zmian klimatu na okres po 2012 r. nie powinny być kwestionowane na skutek obecnego międzynarodowego kryzysu finansowego; zobowiązuje się do ścisłej współpracy z Radą i Komisją w celu jak najszybszego znalezienia skutecznego i możliwego do zrealizowania porozumienia w sprawie zmian klimatycznych i pakietu energetycznego; zaznacza jednak, że kluczowe znaczenie dla przemysłu UE i jego pracowników oraz dla konsumentów ma szczegółowa ocena środków na rzecz realizacji tych celów pod kątem ich wpływu na sektorową i ogólną konkurencyjność przedsiębiorstw UE; przypomina Radzie, że w tym przypadku stosuje się procedurę współdecyzji, w której wymagana jest kwalifikowana większość głosów;

23. wzywa Radę do utrzymania proponowanego ambitnego celu obowiązkowego osiągnięcia 20 % udziału zrównoważonej energii odnawialnej w ogólnym końcowym zużyciu energii we Wspólnocie oraz obowiązkowego 10 % udziału energii z trwałych źródeł odnawialnych w sektorze transportu każdego państwa członkowskiego do 2020 r.;

24. odnotowuje poparcie wyrażone również przez Radę Europejską na rzecz przejścia do celu zmniejszenia emisji o 30 % w przypadku osiągnięcia porozumienia międzynarodowego pod warunkiem, że kraje rozwinięte zaangażują się w dążenie do porównywalnego zmniejszenia emisji, a kraje rozwijające się, które uczyniły postępy gospodarcze, wniosą odpowiedni wkład do tych wysiłków, adekwatnie do ich odpowiedzialności i odpowiednich zdolności;

25. przypomina, że dla przemysłu UE jest niezwykle ważne, aby w przypadku sektorów najbardziej narażonych na „delokalizację” (czyli proces przenoszenia aktywności gospodarczej za granicę) i utratę konkurencyjności wprowadzić niezbędne środki na rzecz elastyczności;

26. zwraca uwagę na fakt, że potencjał wychwytywania i magazynowania dwutlenku węgla w zakresie przyczynienia się do obniżenia emisji CO₂ w sektorze energetycznym i emisji wytwarzanych przez obiekty przemysłowe został uznany, między innymi, przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu; wzywa w związku z tym Radę do zagwarantowania udostępnienia odpowiednich środków finansowych, tak aby 12 projektów pokazowych, o które zaapelowała, mogło zacząć funkcjonować od 2015 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38.

Środa, 22 października 2008 r.

27. przypomina o konieczności dołączenia do wniosków legislacyjnych składających się na całościowy pakiet dotyczący zmian klimatycznych i energii wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz obniżenia poziomów emisji CO₂ pochodzących z samochodów dostawczych (COM(2007)0856);

Bezpieczeństwo energetyczne

28. wzywa do silnego zaangażowania politycznego na rzecz przejścia w kierunku niskoemisyjnej gospodarki UE, wraz ze wzrostem wykorzystania źródeł lokalnych, rozproszonym wytwarzaniem energii i środkami oszczędności energii w celu promowania odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej oraz innych niskoemisyjnych źródeł energii, a także do dążenia do zróżnicowania dostaw energii oraz zmniejszenia zależności od przywożonych paliw kopalnych, ponieważ przejście to jest najbardziej logiczną reakcją na wyższe ceny ropy naftowej; popiera priorytetowe znaczenie poparcia tych strategicznych środków poprzez silne zobowiązania finansowe w dziedzinie badań i rozwoju;

29. wzywa Radę i Komisję do konsekwentnego wypełniania zaleceń Parlamentu służących wspólnej europejskiej zewnętrznej polityce energetycznej, w szczególności poprzez promowanie jednomyślności UE w negocjacjach z dostawcami energii oraz krajami przesyłu oraz ochronę jej globalnych interesów, rozwój skutecznej dyplomacji energetycznej, przyjęcie skuteczniejszych mechanizmów reagowania na sytuacje kryzysowe oraz zagwarantowanie zróżnicowania dostawców energii; przypomina o potrzebie przyjęcia w tym celu strategii, której towarzyszyć będą instrumenty konieczne do jej realizacji apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na budowę brakujących połączeń międzysieciowych, zwłaszcza we wschodniej części Europy;

30. z zadowoleniem przyjmuje apel Rady o wzmocnienie i uzupełnienie kluczowych elementów infrastruktury; wzywa Komisję, by wdrożyła transeuropejskie sieci energetyczne i ustanowiła plan priorytetowych połączeń wzajemnych, nie zaniebując odbioru skroplonego gazu ziemnego, infrastruktury regazyfikacyjnej i obiektów magazynowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że szczególną uwagę zwrócono na odosobnione regiony UE; podkreśla znaczenie dalszego rozwoju europejskich połączeń wzajemnych i infrastruktury sieciowej dla zwiększenia udziału rynkowego energii pochodzącej z przybrzeżnych elektrowni wiatrowych; zwraca uwagę, że wzajemne połączenia transgraniczne wymagać będą specjalnych środków, takich jak preferencyjne finansowanie lub zwolnienia podatkowe; zauważa, że uzupełnienie brakujących połączeń w sieciach transeuropejskich poprawi bezpieczeństwo dostaw i przyczyni się do zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego;

31. podkreśla konieczność zacieśnienia współpracy z krajami sąsiadującymi w regionie Morza Czarnego w ramach porozumienia instytucjonalnego i wielostronnego obejmującego kwestie dotyczące bezpieczeństwa dostaw i tranzytu energii oraz przejrzystości funkcjonowania rynku;

32. zaznacza, że bezpieczeństwo dostaw energii jest priorytetem Unii Europejskiej; zaznacza w tym kontekście, że opracowywanie w UE wspólnych projektów dotyczących odnawialnych źródeł energii musi odgrywać kluczową rolę w zapewnianiu dostaw energii przy równoczesnym zachowaniu zgodności z celami strategii lizbońskiej i göteborskiej;

33. podkreśla, że efektywność energetyczna jest nie tylko najbardziej rentownym sposobem zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, ale również ma ona bezpośredni pozytywny wpływ na gospodarkę, poprzez niższe rachunki za paliwo i większą siłę nabywczą konsumentów pożytkowaną na towary i usługi; wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia wdrożenia istniejącego prawodawstwa i polityki w zakresie wydajności energetycznej;

34. uważa, że w pełni operacyjny rynek wewnętrzny ma kapitalne znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw; odnotowuje fakt, że tworzenie rynku energii w UE wciąż nie zostało zakończone i że niezbędne jest jego pełne wdrożenie; z zadowoleniem przyjmuje wezwanie do sfinalizowania pakietu legislacyjnego dotyczącego rynku wewnętrznego energii przed końcem kadencji Parlamentu; wzywa Radę do rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem w sprawie tego pakietu w oparciu o porozumienie polityczne osiągnięte w dniu 10 października 2008 r. na posiedzeniu Rady ds. Energii;

Środa, 22 października 2008 r.

Europejski pakt w sprawie imigracji i azylu

35. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę francuskiej prezydencji dotyczącą Europejskiego paktu w sprawie imigracji i azylu promującego spójne i zrównoważone podejście do migracji za pośrednictwem dwóch celów: zagwarantowania legalnych kanałów migracji przy jednoczesnym rozwiązaniu problemu nielegalnej migracji; w tym kontekście uważa, że wspólna polityka migracyjna powinna opierać się na założeniu, że migranci to pojedynczy członkowie społeczeństwa i potencjalni obywatele; ponadto uważa, że państwa członkowskie powinny próbować ustanowić jasne i skuteczne narzędzia polityczne integracji społecznej; uznaje zatem, że paktowi temu powinny towarzyszyć konkretne wnioski legislacyjne;

36. zgadza się z Radą, że pakt w sprawie imigracji powinien dostarczyć ram dla działania w trakcie przyszłych prezydencji;

Działania podejmowane w następstwie posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 1 września 2008 r.

37. jest zdania, że konfliktów na Kaukazie nie można rozwiązać za pomocą wojska, i zdecydowanie potępia wszystkich, którzy uciekli się do użycia siły i przemocy, aby zmienić sytuację w separatystycznych regionach Gruzji — Osetii Południowej i Abchazji;

38. przypomina o nieproporcjonalnych działaniach wojskowych przeprowadzonych przez Rosję w Gruzji na początku sierpnia 2008 r. i jej agresji w głąb kraju, jak również o jej jednostronnej decyzji uznania niezależności Abchazji i Południowej Osetii;

39. wzywa Rosję do poszanowania suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji, a także nienaruszalności uznanych przez państwa członkowskie UE granic tego państwa;

40. podkreśla, że UE musi dokonać przeglądu swojej polityki wobec Rosji, jeśli ta ostatnia nie wywiąże się ze swoich zobowiązań podjętych w ramach porozumień z 12 sierpnia i 8 września 2008 r.;

41. z zadowoleniem przyjmuje stanowisko Rady w sprawie sytuacji w Gruzji; przypomina o zobowiązaniach zawartych w porozumieniach z dnia 12 sierpnia i 8 września 2008 r.; podkreśla, że zasadniczym dodatkowym krokiem jest wycofanie oddziałów rosyjskich z obszarów sąsiadujących z Południową Osetią i Abchazją; wzywa do umożliwienia uchodźcom bezpiecznego i szybkiego powrotu, któremu towarzyszyć powinno rozmieszczenie obserwatorów UE w terenie; ubolewa, że rozmowy rosyjsko-gruzjińskie w Genewie w dniu 15 października 2008 r. zakończyły się niepowodzeniem;

42. wyraża ubolewanie z powodu niewpuszczenia Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej (UEMM) w Gruzji do dwóch regionów separatystycznych, w których Rosja planuje rozmieścić regularne oddziały wojska w sile 7 600 żołnierzy, zastępując nimi niewielki kontyngent rosyjskich sił pokojowych rozmieszczonych na obu terytoriach po zawarciu porozumień o zawieszeniu broni z lat 1992-1994;

43. oczekuje na konkluzje międzynarodowej konferencji darczyńców na rzecz Gruzji w dniu 22 października 2008 r.; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do udzielenia Gruzji silnego wsparcia politycznego, finansowego i praktycznego; wzywa Komisję do dostarczenia i szybkiego zastosowania środków zmierzających do rehabilitacji i odbudowy obszarów objętych konfliktem oraz zwiększenia pomocy humanitarnej z myślą o ponownym osiedleniu osób dotkniętych wojną i zapewnieniu im przed zimą schronienia;

44. zwraca uwagę na konieczność rozwiązania wszelkich kwestii nierozwiązanych na międzynarodowej konferencji w Genewie, w szczególności jeśli chodzi o sytuację i przyszłość Południowej Osetii i Abchazji, jak również utrzymującą się obecność wojskową Rosji w Achalgori i Perevi w Południowej Osetii oraz w wąwozie Kodori w Abchazji; zwraca uwagę, że do czasu rozwiązania tych kwestii niemożliwa jest pełna normalizacja stosunków UE z Rosją;

Środa, 22 października 2008 r.

45. przypomina władzom Rosji o znaczeniu zagwarantowania, by osoby i organizacje pozarządowe zaangażowane w obronę praw człowieka i praw obywatelskich mogły działać zgodnie ze zobowiązaniami Rosji wobec Rady Europy oraz by nie były one prześladowane;

46. wzywa Radę i Komisję do rozważenia selektywnego stosowania wobec Białorusi europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa oraz europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka poprzez bardziej zdecydowane rozszerzenie wsparcia dla białoruskiego społeczeństwa obywatelskiego; akcentuje konieczność pełnego włączenia białoruskiej opozycji demokratycznej w dialog między UE a Białorusią;

47. wzywa Radę i Komisję do nawiązania prawdziwego dialogu z władzami Białorusi, opartego na zasadzie warunkowości i stopniowania, wyposażonego we wzorcowe wskaźniki, harmonogramy, klauzule weryfikacji i odpowiednie środki finansowe;

48. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie udzielone przez Radę Europejską „partnerstwu wschodniemu”, które obecnie opracowywane jest przez Komisję w celu wzmocnienia stosunków pomiędzy Unią Europejską a jej wschodnimi sąsiadami; podkreśla, że partnerstwo to musi mieć konkretną i wyraźną treść, zwłaszcza w zakresie swobodnego przepływu i wolnego handlu, ale również musi być wyposażone w wystarczające środki finansowe w ramach budżetu UE;

*

* *

49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Ocena umowy PNR Australia-UE

P6_TA(2008)0512

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 22 października 2008 r. dotyczące zawarcia umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) pochodzących z Unii Europejskiej (2008/2187(INI))

(2010/C 15 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożyła Sophia in 't Veld, w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) pochodzących z Unii Europejskiej (B6-0383/2008),
- uwzględniając art. 2, 6, 24, 29 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) stanowiące podstawę prawną europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz międzynarodowych negocjacji z krajami trzecimi i organizacjami w zakresie współpracy policji i sądów w sprawach karnych,
- uwzględniając decyzję Rady 2008/651/WPZiB/WSiSW z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej umowy między Unią Europejską a Australią o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych australijskiej służbie celnej⁽¹⁾ danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) pochodzących z Unii Europejskiej, oraz uwzględniając samą umowę,

(1) Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 47.